

Това рѣкла, и начасътъ родила дѣте мѫжко, и като станала отъ постелата, кръстила сѧ съ дѣтето си. Мѫжътъ ѝ обаче не былъ дома си, и когато си дошълъ, разлютилъ сѧ много и ўбилъ дѣтето си. Това като чюли Христіанетѣ, затекли сѧ за да го хванятъ и предадать на сѫдіютъ, нъ той като вѣгалъ и Христіанетѣ тичали подиръ мѫсъ, сподѣчили та влѣзали въ единъ черковъ, и сѧ скрылъ въ неї, И като стоялъ тамъ съ голѣмъ страхъ и трепеть, видялъ Иконата на св. Богородица, и Богъ го наставилъ, та мѫсъ сѧ ўмилило сърдцето и хванялъ да сѧ моли и да дѣма: „О Владычице! колко е твоето милосердіе, та мѧ покрываашъ и вардишъ, който съмъ нечестивъ и съмъ рѣдъ като кѣче? азъ си ўбихъ чадото, а сега стоимъ въ твоемъ сватый домъ, и не сѧ отваря землата да мѧ газтне живъ; нъ когато е толкова голѣмо твоето благорѣбие, помилвай мѧ, каквото е помилвалъ Сынъ твой Павла гонителѧ, и прости ми сичкытѣ беззаконія. Вѣрвамъ єбо да си неизрѣченно родила Іисѹса, безъ поврежденіе дѣв-